

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0228

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. W.A.M. Jitan, secretaris)

Datum uitspraak	21 maart 2025
Klacht van	De consument
Tegen	ASR Levensverzekering N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen de verzekeraar
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen

Samenvatting

Lijfrenteverzekering. Niet-bindend advies. Klacht ongegrond, vordering afgewezen. De consument heeft bij de verzekeraar een lijfrenteverzekering afgesloten met als ingangsdatum 1 november 1992 en als einddatum 1 juni 2015. De verzekeraar heeft volgens de consument verzuimd om over de periode 1 juni 2015 tot 1 juni 2016 een bedrag ter hoogte van € 16.577,00 aan lijfrente uit te betalen. De commissie oordeelt dat de consument geen recht heeft op uitkering in die periode. De consument had een lijfrenteverzekering waarmee met het eindkapitaal een lijfrente kon worden aangekocht op de einddatum. Van een automatisch ingaande lijfrente-uitkering is daarom geen sprake. De klacht is ongegrond. Doordat de commissie over de overige klachtonderdelen eerder uitspraak heeft gedaan zijn die klachtonderdelen niet behandelbaar. De vordering van de consument wordt afgewezen.

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de verzekeraar; 4) de repliek van de consument; 5) de aanvullende stukken van de consument en 6) de dupliek van de verzekeraar.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument heeft in oktober 1992 met tussenkomst van een assurantietussenpersoon bij de verzekeraar een lijfrenteverzekering afgesloten. De verzekering had als ingangsdatum 1 november 1992 en als einddatum 1 juni 2015.

Uit het aanvraagformulier blijkt dat op de verzekering een lijfrenteclausule van toepassing was voor een kapitaal bij leven en een kapitaal bij/na overlijden.

- 2.2 In de bijlage bij een brief aan de consument van 5 november 1992 stond onder andere het volgende:

“(…)

Indicatie hoogte oudedagslijfrente

Vanaf 01-06-2015 wordt, zolang de verzekerde leeft, jaarlijks een oudedagslijfrente uitgekeerd ter grootte van f. 36.531,00.

(…)”

- 2.3 In de algemene voorwaarden van de verzekering is onder het kopje ‘lijfrenteclausule’ het volgende opgenomen:

“(…)”

Indien blijkens de polis op de gehele verzekering of een deel daarvan de lijfrenteclausule van toepassing is, zal het gehele verzekerde kapitaal, of het in de polis nader aangeduide deel daarvan, uitsluitend worden gebezigd als koopsom voor een lijfrente ter keuze van de begunstigde(n). Voor de toepassing van de lijfrenteclausule wordt een uitkering bij overlijden uit hoofde van een restitutiebeding aangemerkt als een kapitaaluitkering. De lijfrenteclausule is mede van toepassing op:

Een eventuele uitkering die, onder welke benaming ook, wordt genoten ter vervanging van een onder de lijfrenteclausule vallend kapitaal.

Het bedrag waarmee een onder de lijfrenteclausule vallend kapitaal wordt verhoogd in verband met winstdeling.

De lijfrenteclausule is nimmer van toepassing op een eventuele extra kapitaaluitkering bij overlijden ten gevolge van een ongeval. Indien deze lijfrenteclausule van toepassing is, kan de in de polis vermelde lijfrentepremie bij de bepaling van het belastbaar inkomen in mindering worden gebracht.

(…)”

- 2.4 Op 1 februari 2014 is voornoemde lijfrente-verzekering omgezet naar een nieuwe lijfrente-verzekering, waarin de helft van de oorspronkelijke waarde is ondergebracht vanwege de scheiding van de consument. Als einddatum van de verzekering gold nog steeds 1 juni 2015.
- 2.5 In verband met de expiratie van de verzekering op 1 juni 2015 heeft de verzekeraar de consument op 8 januari 2015 geïnformeerd over de verschillende mogelijkheden die de consument heeft met het kapitaal dat beschikbaar komt.

In deze brief stond dat de hoogte van het kapitaal op de einddatum € 50.047,00,- bedraagt inclusief eventuele winst. Verder stond onder andere het volgende in de brief:

“(…)

1. Als u direct aanvulling op uw inkomen wilt, kunt u een zogenoemde Direct aangaande lijfrente afsluiten. U krijgt dan een periodieke uitkering die u kunt gebruiken als aanvulling op uw inkomen. U kunt kiezen voor een tijdelijke uitkering of voor een levenslange uitkering.

2. Als u het geld niet direct nodig hebt, kunt u uw kapitaal ook verder laten groeien.

3. U kunt het kapitaal in een keer uit laten betalen. Dit is fiscaal zeer ongunstig. In de brochure vindt u meer informatie over de fiscale gevolgen.

“(…)”

2.6 Vervolgens heeft de consument op 26 september 2016 een overdrachtsformulier lijfrente-kapitaal ondertekend, waarmee de consument de overdrachtswaarde van zijn verzekering heeft laten overboeken naar een op zijn naam gestelde lijfrente spaarrekening bij ASR Bank N.V.

2.7 Op 21 januari 2019 heeft de consument akkoord gegeven voor het in een keer laten uitbetalen van het kapitaal.

2.8 De consument heeft op 6 juli 2020 een klacht bij Kifid ingediend over de handelwijze van de verzekeraar met betrekking tot zijn lijfrente-verzekering. Op 20 oktober 2021 heeft de commissie de klacht bij wijze van een niet bindend advies ongegrond verklaard en de vordering van de consument afwezen. Dit advies is gepubliceerd op de website van Kifid onder nummer 2021-0898.

2.9 Op 5 augustus 2024 heeft de consument opnieuw een klacht tegen de verzekeraar bij Kifid ingediend.

De klacht en vordering

2.10 De consument vordert betaling van € 16.577,00 vermeerderd met wettelijke rente over dit bedrag vanaf 1 juni 2015.

2.11 De consument stelt dat de verzekeraar daartoe gehouden is omdat de verzekeraar heeft verzuimd de lijfrente ter hoogte van € 16.577,00 over de periode 1 juni 2015 tot 1 juni 2016 aan de consument uit te betalen. De consument verwijst daarbij naar de indicatie hoogte ouderdagsljfrente zoals opgenomen in de bijlage bij de brief van 5 november 1992 (zie randnummer 2.2). Volgens de consument had de verzekeraar op 1 juni 2015 automatisch moeten beginnen met uitkeren. Omdat de verzekeraar dat niet heeft gedaan heeft de verzekeraar zijn zorgplicht geschonden.

De consument vraagt ook aan de commissie om de klachtonderdelen die door de commissie zijn beoordeeld in het advies met publicatienummer 2021-0898 opnieuw te beoordelen, omdat dit advies een niet-bindend advies is.

Het verweer

- 2.12 De verzekeraar heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 Aan de commissie ligt de vraag voor of de consument vanaf 1 juni 2015 recht had op een lijfrente-uitkering en of de klachtonderdelen die eerder door de commissie beoordeeld zijn opnieuw beoordeeld kunnen worden. De commissie is van oordeel dat de eerste klacht ongegrond is en de tweede klacht niet-behandelbaar is.

Heeft de consument een lijfrente-uitkering misgelopen?

- 3.2 De consument stelt dat de verzekeraar heeft verzuimd de lijfrente over de periode 1 juni 2015 tot 1 juni 2016 aan hem uit te betalen. De verzekeraar heeft gesteld dat al eerder een uitspraak over de lijfrenteverzekering is gedaan door de commissie zodat de klacht niet opnieuw door de commissie behandeld kan worden. De commissie volgt de verzekeraar niet in dit standpunt. Uit het advies met publicatienummer 2021-0898 blijkt niet dat de commissie eerder geoordeeld heeft over de uitkeringsverplichting van de verzekeraar over de periode 1 juni 2015 tot 1 juni 2016. De commissie is daarom gehouden hierover een inhoudelijk oordeel te geven.
- 3.3 De commissie is van oordeel dat de consument geen recht heeft op een lijfrente-uitkering over de periode 1 juni 2015 tot 1 juni 2016 ter hoogte van € 16.577,00. De consument had immers een lijfrenteverzekering met een vast eindkapitaal. Er is destijds door de consument geen lijfrenteverzekering aangevraagd waarbij er een rente-uitkering is verzekerd. Daar komt bij dat op het aanvraagformulier is vermeld dat de fiscale lijfrenteclausule van toepassing is zodat er met het eindkapitaal op de einddatum een rente-uitkering aangekocht moest worden tegen de dan geldende tarieven. In de lijfrenteclausule staat dat, indien blijkens de polis op de gehele verzekering of een deel daarvan de lijfrenteclausule van toepassing is, het gehele verzekerde kapitaal, of het in de polis nader aangeduide deel daarvan, uitsluitend worden gebezigd als koopsom voor een lijfrente ter keuze van de begunstigde zodat dit bij consument bekend had moeten zijn. Volgens de commissie blijkt verder uit de bijlage bij de brief van 5 november 1992 (zie randnummer 2.2) dat het getoonde bedrag een indicatie is, zodat hieraan geen rechten ontleend kunnen worden door de consument. Dit brengt mee dat de consument er niet gerechtvaardigd op heeft mocht vertrouwen dat hij vanaf 1 juni 2015 jaarlijks een bedrag ter hoogte van € 16.577,00 aan lijfrente zou ontvangen.

- 3.4 Tot slot merkt de commissie in dit verband op dat de consument en zijn adviseur voor en na het bereiken van de einddatum in 2015 diverse keren door de verzekeraar zijn aan-geschreven. In deze brieven is de consument erop gewezen dat hij een keuze moest maken wat hij met het lijfrentekapitaal wilde doen. De consument heeft zijn keuze pas in september 2016 aan de verzekeraar doorgegeven. Hieruit blijkt eveneens dat de consument er niet vanuit had mogen gaan dat hij vanaf 1 juni 2015 jaarlijks een lijfrente zou ontvangen. Door de consument is geen rente-uitkering aangekocht op de einddatum, zodat de consument geen recht heeft op een lijfrente-uitkering vanaf 1 juni 2015 tot 1 juni 2016. Deze klacht is ongegrond.

Kunnen de klachten uit het eerdere advies opnieuw beoordeeld worden door de geschillencommissie?

- 3.5 De commissie heeft eerder geoordeeld in een geschil tussen de consument en de verzekeraar. Het betreffend advies is gepubliceerd op de website van Kifid onder de nummer 2021-0898. Volgens dit advies hadden de klachten in dat geding betrekking op het niet uitkeren wegens arbeidsongeschiktheid, de splitsing van de lijfrente in het kader van de echtscheiding, de afkoop van de lijfrenteverzekering en de inhoudingen en het afhandelen van de klachten zonder oplossingen.
- 3.6 Conform vraag 3 onder 2 van het vigerend reglement voor de behandeling van klachten door de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening van Kifid kan een klacht niet in behandeling genomen worden als deze al bij Kifid in behandeling is geweest. Doordat de klachten al eerder in behandeling zijn genomen kan de commissie er daarom niet opnieuw op ingaan. Dit klachtonderdeel is dus niet behandelbaar.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024 te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl